

JOHAN ERIKSEN

Den 24de januar 1950 døde vaktmann ved Oslo Universitets geologiske museum Johan Eriksen. Han var ikke medlem av Norsk geologisk forening og heller ikke geolog av fag, men tross det har norsk geologi og mineralogi i ham mistet en trofast og begeistret venn. Født 9. juni 1871 på Modum, kom Eriksen fra sin tidligste barndom i kontakt med gruvedriften ved Modum Blåfarveverk, og herfra skriver seg hans store interesse for mineralogi og geologi. Han leste det han kunne komme over av geologiske arbeider, og da han senere flyttet til Oslo, besøkte han stadig Geologisk museum og deltok i enkelte mineralogiske kurser. Han skaffet seg således et grundig kjennskap til mineraler og var en meget ivrig samler. Mange interessante stuffer har han forært til Geologisk museum, og han byttet mineraler selv med utenlandske forskere.

I 1936 overtok han stillingen som vaktmann ved Geologisk museum på Tøyen og fikk da bedre anledning til å utdype sine kunnskaper, øke sine samlinger, og ikke minst — fortelle alt han visste til det besøkende publikum. Han var den beste veileder man kunne ønske seg i museet, og når han med glød og iver fortalte om mineraler, bergarter eller fossiler — samlet det seg alltid en interessert skare av tilhørere omkring ham.

Eriksen var et sjeldent menneske — god, hjelpsom, forståelsesfull. Han forenet dyp og ekte religiøsitet med en beundrende begeistring for naturen og vitenskapen. Han hørte til de meget sjeldne mennesker som bare har venner, da han mente at alle mennesker var gode. Og alle ble også gode når de snakket med Eriksen. Mange av museets faste besøkende savner ham dypt, og alle vi som hadde gleden av å lære ham nærmere å kjenne har i ham mistet en trofast og sjelden venn.

A. Heintz.